

PĄTNIK (17) *sb m*

sg *N* pątnik (1). ◇ *V* pątniku (1). ◇ *pl N* pątnicy (3). ◇ *G* pątnik(o)w (3). ◇ *D* pątnik(o)m (5).
◇ *A* pątniki (4).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI (dwa z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

Podróżny, wędrowiec (17) : [świercz mówi:] Podle drogi iedno śpiewam/ Pątnikom práce vlżywam BierEz F2v; HistRzym 53v, 116; [szukay á pytáy sie/ iáko sie ci pątnicy [idący do Emaus] pytali/ o świętym Bołtwie iego [Chrystusa] RejPos 113, 112v [2 r.], 113v [2 r.]; POMálu pątniku mijay chcefzli iść fpokoiem/ Kędy dotkliwy Hipponax w mściwy^m grobie fwoiem Odpoczywa KlonŻal C3v.

pątnik dokąd (1): Y odpowiedaiątz ieden ktorému ijmię bylo Kleofas/ rzékł iemu. Ty lám pątnik ieftes téz do Ieruzalem/ a niewiéfs o tym tzo sie ieft ftalo w niém tychto dnij? OpecŻyw 167v.

Szereg: »ubogi i pątnik« (1): Ten człowiek był vbogim y pątnikom bárzo łzczodrobliwy. HistRzym 121.

a. *Pielgrzym do miejsc świętych; peregrinator religiosus Cn (6) : Pątniki/ Kije ich/ Owce y Sol [papieźnicy] ták tza[ruia]. KrowObr 99v, 100, 125, Tt3v; NiemObr 153; Iuż sie Polfcy pątnicy vprzykrzyli Włochom/ Ktorzy sie przypátrzyli náłzych ludzi fochom. KlonWor 52.*

[Szereg: »pielgrzym, pątnik«: Pánie gošpodarzu miły/ Prošfę cie w tey moiey chwili. Ia Pielgrzym pątnik vbogi/ O nocleg o dom chędogi. MorawRozm A4.]

Synonim: pielgrzym.